

11 באוגוסט 2011

לכבוד
מר צבי בר
ראש עיריית רמת גן
רחוב ביאליק
רמת גן

דחוף!
בפקס 6753222

שלום רב,

הנדון: דרישה דחופה להפסקת ההתנכלות למחאת אוהלים במרכז רמת גן, ולביטול קנס בגין תליית שלט מחאה שניתן תוך שימוש לרעה בדיון

אתמול פנינו אליך בדחיפות והתרענו על הפגיעה שאתה מסב לחופש המחאה של תושבי עירך. עוד בטרם הספקת להשיב על פנייתנו, אנו נאלצים לחזור ולפנות אליך לנוכח אירועי יום האתמול, שבהם המשיכה עיריית רמת גן להתנכל למפגינים בדרכים שונות תוך כדי חריגה מסמכות וניצול לרעה של כוח השררה. אנו דורשים כי העירייה תחדל מהתנהלותה השערורייתית ובין היתר תודיע על ביטול קנס שהוטל על תושב העיר שלא כדיון.

1. אתמול, בערב ה-10 באוגוסט, התכנסו כ-30 מפגינים בכיכר רמב"ם בעיר. כמנהגם מדי ערב בשבועיים האחרונים הם הקימו לשעות ספורות מאהל מחאה סמלי, כחלק מגל המחאה החברתית הסוחף את הארץ. בסמוך לאוהלים תלה אחד המפגינים, מר אמנון ביגלמן, שלט הקורא "נלחמים על הבית" על גדר אבן נמוכה.

2. מיד עם הגיעם לכיכר נצמד אליהם הפקח מר אפי מנדלוביץ' שלפי הסבריו נשלח כדי להשגיח על המפגינים.

3. המחאה התנהלה באווירה רגועה עד שלפתע, כשעתיים לאחר שהחלה, הגיעו למקום ניידת משטרה וניידת שיטור עירוני. השוטרים הודיע למר ביגלמן שהם הוזעקו מאחר והוא סירב להזדהות בפני הפקח, והמפגין הנדהם השיב כי דרישה כזו לא הוצגה בפניו קודם לכן, דבר שאושרו גם על ידי הפקח. השוטרים ביקשו ממר ביגלמן להזדהות ולאחר שהציג בפניהם תעודת זהות הם הלכו לדרכם.

4. זמן קצר לאחר שהשוטרים עזבו ניגש הפקח מנדלוביץ' למר ביגלמן, והגיש לו "הזמנה לדיון ואישום (ברירת קנס)" בגין תליית מודעת "מחאה פוליטית" וזאת בניגוד, כך נאמר בהזמנה, לסעיף 10 לחוק עזר לרמת גן (מפגעי תברואה) תשי"ט-1958. לאישום לא קדמה כל

התראה או דרישה שהמפגין יפנה את השלט בעצמו. כשנדרש לדבר השיב הפקח כי הוא פועל בהוראת ראש אגף התברואה בעיר, שעקב אחר השתלשלות האירועים בטלפון.

5. הוצאת הדו"ח בנסיבות אלה מהווה פגיעה קשה בחופש הביטוי תוך סטייה מתכלית החוק וניצול לרעה של סמכויות הפיקוח העירוני, במטרה להתנכל לאזרחי רמת גן המממשים את זכות היסוד שלהם לחופש הביטוי והמחאה. כפי שידוע היטב לך ולפקחים ששלחת, הכרזות והאזהלים הספורים הם חלק מהפגנה שמתקיימת מדי ערב למשך שעות מעטות, והמפגינים מקפידים לפנותם מייד בתום ההפגנה. גם אם נניח שהוראות חוק העזר עולות בקנה אחד עם פסקת ההגבלה שבחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, עדיין החוק על פי תכליתו לא נועד לאסור על שימוש בכרזה נשוא הדו"ח כפי שנעשה בנסיבות אלו. "עקרונות חופש האזרח - ובכללם חופש הביטוי והזכות להפיץ דעות - אינם נסוגים ואינם צריכים לסגת מפני האינטרס של שמירת הניקיון ברחובותיה הציבוריים של העיר. נהפוך הוא... השמירה על ניקיון הרחובות, שהעירייה הופקדה עליה, משרתת ללא כל ספק אינטרס חשוב ומטרה שהיא חיונית לכל תושבי העיר; אך אין בה, במטרה זו, עם כל חשיבותה וחיוניותה, כדי להגביל את החופש להפיץ דעות בדרך של חלוקת כרזים, אף אם דרך זו יש בה כדי לפגום בנקיון הרחובות" (ת"פ (מקומיים י-ם) 2857/85 מדינת ישראל נ' אורנן, פ"מ תשמ"ז(3) 334, 342 (1987)).

6. יתר על כן, הדו"ח והקנס שהוטל על המפגין הם רק חוליה נוספת בשרשרת התנכלויות שנועדו לפגוע במחאה אשר חיציה מופנים, בין היתר, גם אליך. בית המשפט העליון כבר נדרש לחוקי עזר שמטרתם שמירה על תברואה וניקיון, ופסל את השימוש שנעשה בהם בנסיבות דומות עד מאוד לאלו שבעניינו (בג"ץ 6396/96 זקין נ' ראש-עיריית באר-שבע, פ"ד נג(3) 289 (1999)).

7. כאמור, הטלת הקנס בגין כרזת המחאה אינה הצעד היחיד שננקט כדי להצר את צעדיהם של המפגינים, תוך ניצול חסר הצדקה ומופרז של מנגנוני הפיקוח העירוניים ואפילו של משטרת ישראל. הדבקות והקדחתנות שבה פועלים אתה ועושי דברך על מנת להלך אימים על המפגינים ולסכל את מחאתם, הן בבחינת אות קלון לרשות שלטונית במדינה דמוקרטית, ואנו קוראים לך לחדול מהן לאלתר.

8. הנך נדרש לבטל את הקנס שהוטל על מפגיני מחאת האוהלים, ולחדול מלהפריע למחאתם בעתיד, אחרת תיאלץ להסביר את מעשיך והמוטיבציות שביסודם בבית המשפט.

9. אין באמור לעיל כדי למצות את הטענות והסעדים העומדים למפגינים.

בכבוד רב,
טל חסין, עו"ד

העתק: עו"ד דוד שואקה, היועץ המשפטי, עיריית רמת גן